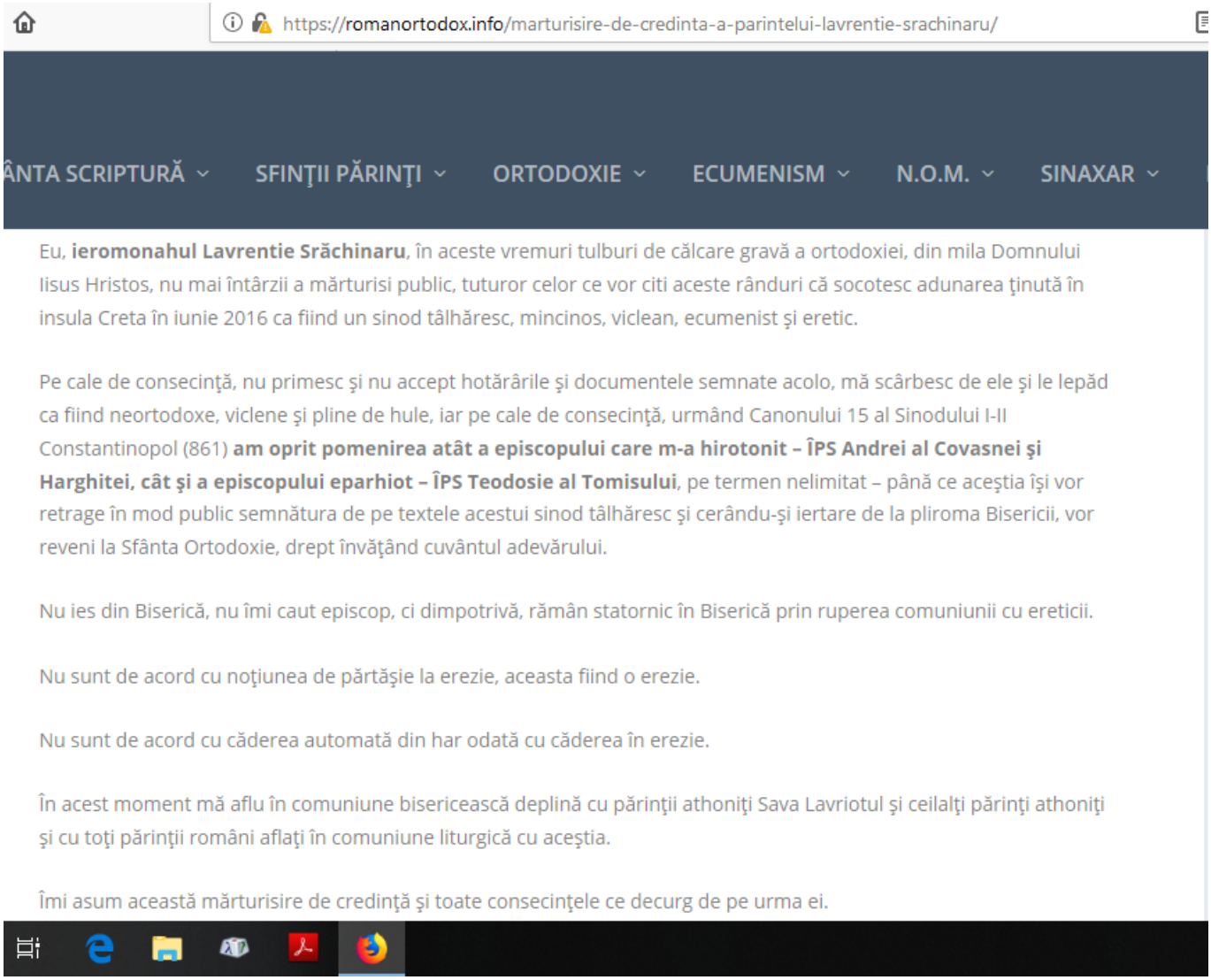
Ieromonahul Lavrentie Srăchinaru își asumă infracțiunea de fals și uz de fals în cazul monahilor de la Paltin?!!

După ce ieri, 29 august, a apărut pe siteuri o declarație olografă a părinților de la schitul Paltin, în care aceștia se deziceau de pretinsa „mărturisire de credință” pusă pe seama lor, denunțându-o ca pe un fals, siteul care a publicat acel fals găzduiește o mărturisire a preotului Lavrentie Srăchinaru, în care acesta își asumă originea „mărturisirii de credință” puse pe seama celor patru viețuitori vrânceni.

Părintele ieromonah Lavrentie Srăchinaru s-a făcut cunoscut publicului după ce a publicat, tot pe siteul *http://romanortodox.info*, care a postat și „mărturisirea de credință” pusă pe seama părinților vrânceni, la data de 19 februarie 2019, o mărturisire de credință proprie, în care se lepăda de ecumenism, de „erezia părtășiei la erezie” și făcea mărturisire de adeziune față de monahul Sava și gruparea sa.

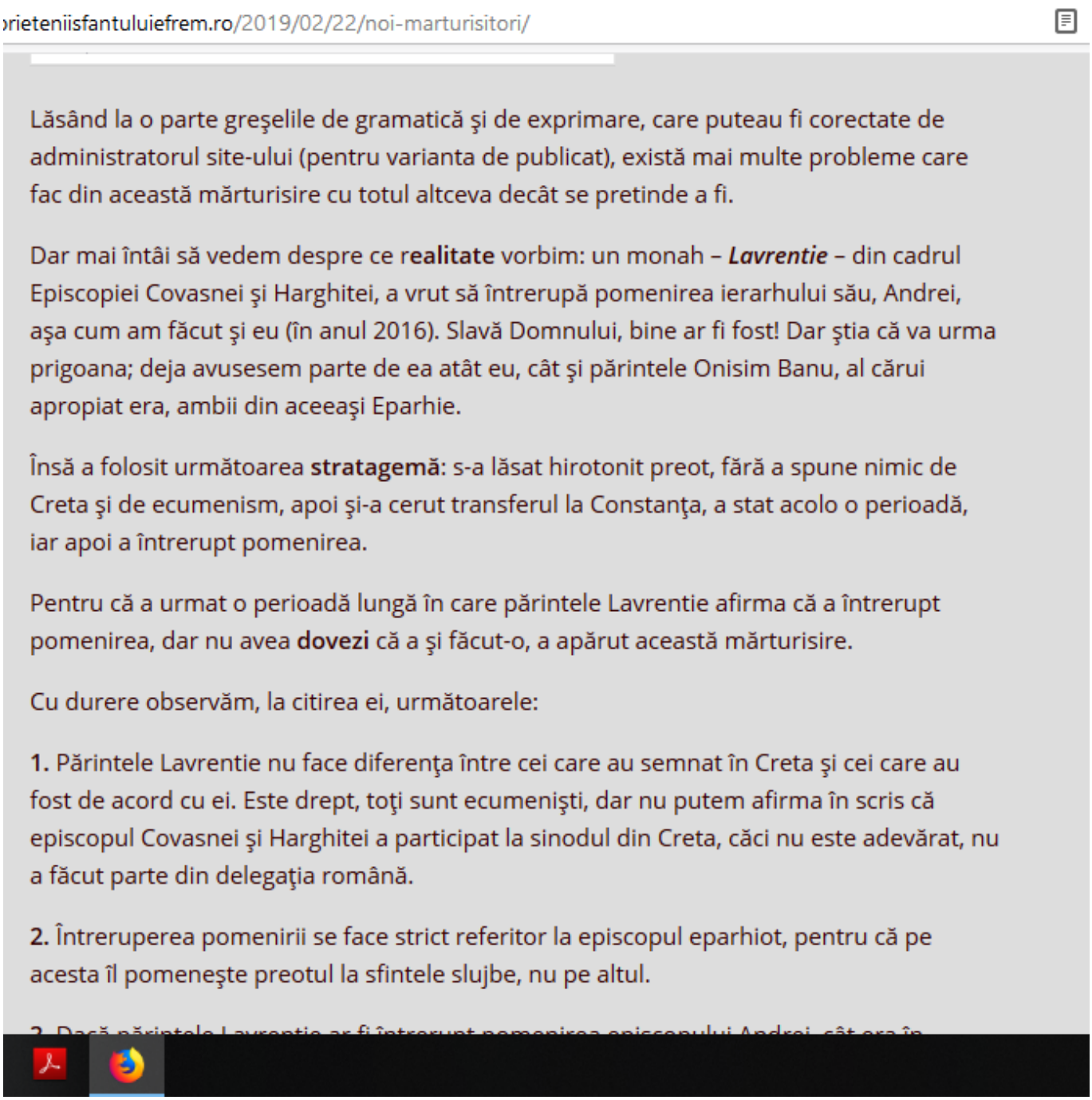

La data de 22 februarie 2019, preotul Staicu a scris un text numit *Noii „mărturisitori”* în care se leapădă pur și simplu de ieromonahul Srăchinaru, acuzându-l că este schismatic, pentru că pomenește doi ierarhi, că s-a folosit de un subterfugiu pentru a primi preoția de la eretici.

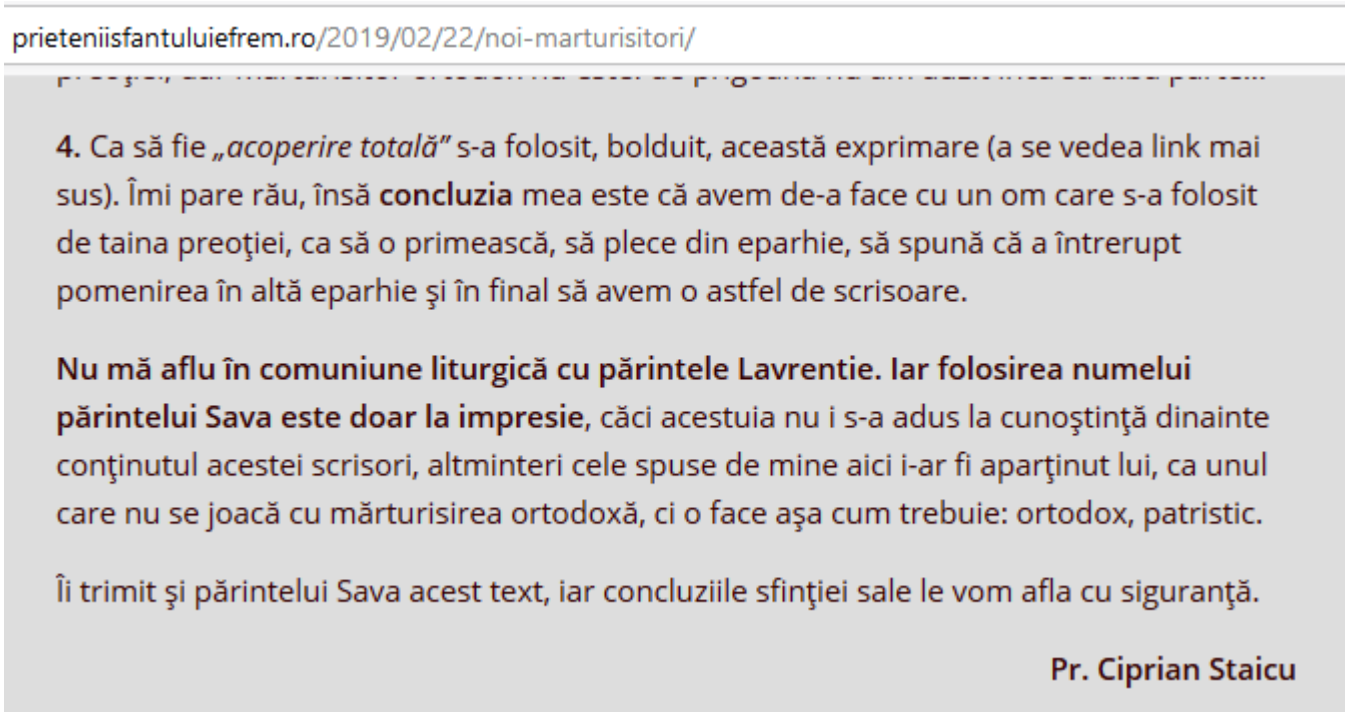
După ce îl umilește la nivelul reproșurilor legate de greșeli de gramatică, preotul Staicu afirmă în textul său că nu are nicio legătură cu ieromonahul Lavrentie Srăchinaru și că folosirea numelui monahului Sava de către acesta „este la impresie”, că monahul Sava nu știe despre această scrisoare, că îi scrie monahului și că va afla ce zice despre „noul «mărturisitor»”.

Din păcate, nu urmăresc regulat opera preotului Staicu, așa că nu știu dacă monahul Sava a dat vreun răspuns la scrisoarea de nepomenire a ieromonahului Srăchinaru, însă știu de la preotul Staicu că la data de 22 februarie **candidatura ieromonahului Lavrentie Srăchinaru la statutul de membru al grupului Staicu-Sava a fost respinsă de către logofătul monahului grec în România**

în direct pe site.

Preotul Staicu spune foarte clar, textual: **„Deci scrisoarea de mărturisire publicată azi este dovadă clară că avem de-a face cu un ieromonah care și-a provocat caterisirea pe drept**. Desigur, până la judecare are harul preoției, dar mărturisitor ortodox nu este. de prigoană nu am auzit încă să aibă parte…” și mai departe, a doua oară: **„În concluzie, refuz orice comuniune liturgică cu un om care nici a doua oară nu știe ce spune”**.

prieteniisfantuluiefrem.ro/2019/02/22/noi-marturisitori/

4. Ca să fie *„acoperire totală”* s-a folosit, bolduit, această exprimare (a se vedea link mai sus). Îmi pare rău, însă **concluzia** mea este că avem de-a face cu un om care s-a folosit de taina preoţiei, ca să o primească, să plece din eparhie, să spună că a întrerupt pomenirea în altă eparhie şi în final să avem o astfel de scrisoare.

Nu mă aflu în comuniune liturgică cu părintele Lavrentie. Iar folosirea numelui părintelui Sava este doar la impresie, căci acestuia nu i s-a adus la cunoştinţă dinainte conţinutul acestei scrisori, altminteri cele spuse de mine aici i-ar fi aparţinut lui, ca unul care nu se joacă cu mărturisirea ortodoxă, ci o face aşa cum trebuie: ortodox, patristic.

Îi trimit şi părintelui Sava acest text, iar concluziile sfinţiei sale le vom afla cu siguranţă.

Pr. Ciprian Staicu

Mai știu că în acel moment siteul nostru a scris un articol în care îi luam apărarea ieromonahului Srăchinaru și, **ceea ce este cel mai important, îi recunoșteam preoția, lucru pe care gruparea monahului Sava nu o face, pe motiv că a fost preoțit în urma sinodului din Creta**.

> *Preotul Staicu „îl livrează” consistoriului pe un preot nepomenitor, admițându-i caterisirea nepronunțată*

Știu că și adepții grupării Sava-Staicu din Moldova l-au respins încă din 2018, pe motiv că nu este preot, de la un preot de calitate care m-a sunat atunci și m-a întrebat, onest, care este opinia mea despre situația părintelui Lavrentie și i-am spus că dacă adepții grupării Sava-Staicu îl renegă să vină la Neamț să slujească, că îi găsim un loc de slujire și îl recunoaștem ca preot, cum e și normal.

Toată argumentarea preotului Staicu încerca să mascheze această realitate teologică. Ieromonahul Lavrentie Srăchinaru nu era recunoscut ca preot, la acel moment, pentru că fusese hirotonit în urma sinodului. **Dovada suferinței/complexului pe această temă pe care preotul Srăchinaru o/îl are este precizarea pe care a făcut-o cu onestitate la sfârșitul mărturisirii sale, în care recunoaște că a fost hirotonit după Creta, tocmai pentru că știa că i se contestase preoția pe această temă**.

După ce vedem o respingere clară din partea preotului Staicu a acestui ieromonah, un refuz clar de a avea comuniune cu acest preot, **o admitere a caterisirii preotului Lavrentie Srăchinaru**, se cuvine să ne întrebăm: **Pe cine reprezenta părintele Lavrentie Srăchinaru atunci când s-a dus la Vrancea să îi convingă pe acei monahi să adere la gruparea „adevăraților părinți mărturisitori”, când unul dintre aceștia îl consideră caterisit de drept și refuză orice comuniune cu sfinția sa?**

Ce s-a putut întâmpla din februarie 2019 până acum de a schimbat starea canonică a ieromonahului Lavrentie, încât deodată sfinția sa să ajungă „misionar” al celor din gruparea Sava-Staicu?

Pentru a întregi ceea ce știm despre părintele Srăchinaru de la preotul Staicu se cuvine să mai dăm un citat scurt, extraordinar de relevant pentru discuția noastră: „**Personal nu cred că sunt cuvintele lui”**.

prieteniisfantuluiefrem.ro/2019/02/22/noi-marturisitori/

Îi trimit şi părintelui Sava acest text, iar concluziile sfinţiei sale le vom afla cu siguranţă.

Pr. Ciprian Staicu

Notă şi update: nu am afirmat niciodată, nici în acest caz, că nu recunosc hirotonia părintelui Lavrentie, pentru că ar fi post-Creta. Se pare că unii au ajuns un fel şamani în *ortodoxie* şi se ocupă cu ghicitul şi cu interpretarea astrelor. Ghicitul respectiv este anticanonic şi se numeşte vrăjitorie. Pidalionul stabileşte clar care sunt epitimiile pentru practicile păgâne.

Referitor la nota la mărturisirea părintelui Lavrentie, observăm că a ajuns să se jure pe numele lui Dumnezeu, ceea ce este contrar Sfintei Scripturi, care spune: ceea ce este da, da, ceea ce este nu, nu, iar ce este mai mult decât aceasta este de la diavolul.

În plus, vorbeşte de pomenirea în taină la proscomidie a episcopului care l-a hirotonit, fapt care nu are nicio legătură cu lupta antiecumenistă, este doar o diversiune. Există şi preoţi mărturisitori ortodocşi în vârstă, care au fost hirotoniţi demult, poate că ierarhii respectivi au şi trecut în viaţa cealaltă. Noi ne referim la întreruperea pomenirii episcopului eparhiot, nu amestecăm lucrurile.

În concluzie, refuz orice comuniune liturgică cu un om care nici a doua oară nu ştie ce spune. Personal nici nu cred că sunt cuvintele lui. Cum îi va călăuzi pe oameni? Întru derivă? Să nu fie! Mai întâi ne facem lecţiile, învăţăm de la Sfinţii Părinţi cum se duce lupta cu erezia şi apoi pornim la luptă, spre a nu sminti şi pe alţii care vor să se mântuiască (pr. Ciprian)

Trebuie să fiu de acord cu preotul Staicu, măcar o dată, și să spun că și eu cred cam același lucru, atât despre mărturisirea din februarie, cât și despre cea întocmită după discuția cu părinții de la Vrancea. Întrebarea e: **dacă nu sunt cuvintele părintelui Srăchinaru, ale cui sunt?**

Am făcut această scurtă introducere, pentru a prezenta ce știm despre relația părintelui Lavrentie Srăchinaru cu gruparea Staicu-Sava. Consider că este foarte important din perspectiva faptului că sfinția sa a fost cel care a acționat ca „misionar” al grupării la Vrancea, nefiind personal admis în acea grupare.

În textul publicat ieri de siteul *http://romanortodox.info*, părintele Lavrentie Srăchinaru ne spune că a fost invitat de părinții vrânceni, că aceștia au discutat cu sfinția sa și că cei patru „și-au asumat cele scrise în mărturisirea de credință

publicată de către fratele Cristian Bucuroiu la rugămintea mea”.

Ieromonahul Lavrentie nu spune că aceia au redactat mărturisirea de credință pusă pe seama sfinților lor, ci că și-au asumat cele scrise în ea. Să înțelegem că părintele Lavrentie s-a dus acolo cu o mărturisire prescrisă? Cine a redactat-o? Dacă și-au asumat tot ce scrie acolo, unde sunt semnăturile pe „mărturisirea de credință” publicată pe data de 28 august?

Dăm Anathemei această erezie împreună cu toate ereziile și dorim să intrăm în comuniune cu preoții și poporul ortodox îngrădiți canonic corect, semnatari ai sinaxelor de la Roman, Satu Mare și Mestecăniș, precum și cu părinții athoniți (Gheron Sava Lavriotul și ceilalți părinți aflați în comuniune cu acesta).

Ne cerem iertare bunului Dumnezeu și tuturor ortodocșilor.

Cu smerenie,

monah Acachie,

monah Serapion,

monahia Teodosia,

sora Veronica

26 august 2019

Mai departe, ieromonahul Lavrentie afirmă că a avut o discuție cu părinții de la Paltin, că aceia au infirmat autenticitatea declarației apărute pe siteul care a publicat-o, că părinții vrânceni nu au avut măcar cunoștință de vreo retractare, darămite să o fi semnat!!!

Din text transpare că nici părintele Lavrentie Srăchinaru nu crede ce spune, deoarece în ultima frază face apel la părinții din Vrancea „**să-și clarifice rapid și public poziția față de cele întâmplate** și le spun răspicat – eu, ieromonahul Lavrentie că nu voi avea nici un fel de comuniune cu ei până nu-și vor exprima public și clar poziția față de cele publicate astăzi și față de sinaxele ortodocșilor îngrădiți corect”.

Și atunci, întrebarea pe care o pun administratorilor siteului este: Care este până la urmă adevărul despre mărturisirea părinților de la Paltin? **De ce ar trebui să îl credem pe părintele Lavrentie, când nici sfinția sa nu crede ceea ce spune în articol, făcând apel la părinți să își clarifice, în continuarea spuselor sfinției sale, poziția?**

Să rezumăm puțin și să introducem câteva noțiuni juridice între cele teologice.

Așa cum arată această situație avem până în prezent:

1. O „mărturisire de credință” redactată de cineva, despre care cel ce pretinde că a obținut-o spune că a fost asumată de cei patru viețuitori din Paltin, dar **lasă să se înțeleagă că nu a fost redactată și nici nu a fost semnată de aceștia.**
2. O scrisoare olografă **semnată de cei patru viețuitori**, în care aceștia **denunță ca falsă „mărturisirea de credință” pusă pe seama lor,** adică, în termeni juridici, **denunță public săvârșirea infracțiunii de fals și uz de fals împotriva frățiilor lor**.
3. Un website care, din câte am înțeles, este administrat de un jurist și publică cu dezinvoltură un document neasumat sub semnătură de nimeni și părerile unui preot care, după ce își asumă „paternitatea” documentului respectiv, mai afirmă și că documentul care îl denunță ca fals nu ar fi real, fără a prezenta nicio probă reală în acest sens.
4. **Un preot alungat de către preotul Staicu, locotententul monahului Sava, din „ceata părinților îngrădiți corect”, pe motiv că nu mai este preot și este caterisit corect, devenit între timp propovăduitorul grupării din care a fost alungat în văzul întregii națiuni.**
5. O suspectă similitudine între modul în care preotul Staicu folosește termenul „anathema” și folosirea sa în „mărturisirea” pusă pe seama părinților vrânceni, spre deosebire de documentul olograf, în care termenul „anatema” apare scris în grafia română, nu în cea greacă.
6. O lipsă de reacție publică din partea părinților vrânceni la faptul că pe seama cuvioșiilor lor s-ar pune un document olograf fals, spre deosebire de reacția promptă față de primul document, pe care l-au denunțat a doua zi ca fals. Textul părintelui Lavrentie a fost publicat ieri, **iar siteurile care au publicat documentul olograf nu au primit încă o notificare să îl retragă, ceea ce înseamnă că părinții vrânceni nu îl contestă**.
7. **O retragere precipitată din partea preotului Staicu a textului său de pe site și a „bucuriei athonite” a monahului Sava imediat ce *Mărturisirea Ortodoxă* a scris materialul ieri despre această temă** (până la momentul publicării textului nostru, materialele preotului Staicu erau pe site, dovadă că ne-am făcut screenshoturi în liniște de pe ele), ceea ce înseamnă că **preotul Staicu a acceptat dezmințirea publicată**

de părinți ca adevărată.

Analizând tot ce avem până acum, concluzionăm că **ieromonahul Lavrentie își asumă un text despre care cei pe seama cărora este pus îl denunță ca fals, că scrie un material în care ne spune, fără nicio probă reală, că a avut o discuție cu părinții vrânceni care i-ar fi spus că nu au scris ei dezmințirea olografă, că nici măcar sfinția sa nu este sigur că este așa și le cere părinților să își clarifice poziția, amenințându-i că nu va mai avea comuniune cu cuvioșiile lor până când nu o fac și până când „nu își clarifică poziția față de părinții îngrădiți corect", care pe sfinția sa nici măcar nu îl recunosc ca preot.**

Mai observăm că **până în acest moment părinții vrânceni nu au simțit nevoia să mai adauge ceva la cele spuse ieri în dezmințirea olografă, că nu au retras-o public, că nu și-au precizat suplimentar poziția față de gruparea Sava-Staicu.**

Înțelegem și că siteul care a găzduit această farsă e puțin disperat să iasă cu obrazul curat, și de aceea **publică sub titlul bombastic „Adevărul despre mărturisirea de credință a părinților din Paltin" un text care nu prezintă nicio dovadă concretă**, fiind valoros cel mult pentru autodenunțul pe care îl face cel care a produs „mărturisirea de credință" denunțată de prezumații săi semnatari ca falsă.

Considerăm însă că de data aceasta preotul Staicu a ales calea cea mai înțeleaptă, în situația dată, de a ieși din impact. A șters toată discuția și și-a continuat viața ca și cum evenimentul nu ar fi existat. Nici ustoroi nu a mâncat… Nu e onest, nu e bine, nu e patristic, nu e de la „sfinții parinți", dar e mai sănătos decât să te trezești dând declarații pe la IGP pentru săvârșirea infracțiunii penale de complicitate la fals și uz de fals.

Am tot respectul pentru părintele Lavrentie, pentru că chiar îi recunosc preoția, consider că modul în care a fost tratat de gruparea din care vrea cu disperare să facă parte este simptomatică pentru starea schismatică a acelor oameni. De aceea, doresc, cu tot respectul datorat unui preot, să îl întreb: **Admițând că dezmințirea părinților de la Vrancea, în care aceștia denunță „mărturisirea de credință" pusă pe seama lor ca un fals este autentică, părinții o recunosc și o probează în fața oricui, merită să îți asumi public**

săvârșirea infracțiunii de fals și uz de fals doar pentru a-ți dovedi loialitatea față de gruparea Sava-Staicu, care acum câteva luni l-au fugărit și l-au respins ca pe un eretic? Pentru că dacă documentul olograf e autentic și el denunță „mărturisirea de credință” ca un fals, atunci cel ce spune că a pus falsul la cale a săvârșit o faptă penală.

Eu zic că nu se merită. Părinții vrânceni sunt oameni ai credinței și nu operează cu concepte juridice penale. Dar chiar și așa, nu se merită.

Vom urmări parcursul acestei situații și vom informa cititorii prompt, pentru că este important ca oamenii să știe cine sunt cei în care își pun încrederea și mântuirea.

> *Gruparea Sava-Staicu recurge la un fals grosolan pentru a-și mări „obștea ortodoxă”*

Nu putem să nu ne întrebăm: Cui folosește această încercare disperată de a face prozeliți cu orice chip? Sunt atât de disperați cei din grupul Sava încât recurg până și la fapte penale pentru a aduce un prozelit, după cuvântul Scripturii: „Vai vouă, cărturarilor şi fariseilor făţarnici! **Că înconjuraţi marea şi uscatul ca să faceţi un ucenic, şi dacă l-aţi făcut, îl faceţi fiu al gheenei şi îndoit decât voi**” (Mat. 23,15)?

Ne întrebăm și dacă ultimele întâlniri de taină ale celor din grupul Sava, prin Neamț și, poate, prin alte părți, au legătură cu această „tactică de luptă patristică”, cum ar numi-o preotul Staicu, dacă această acțiune a părintelui Srăchinaru are binecuvântarea celorlalți membri ai grupului sau e o formă solitară de manifestare a loialității față de unii care l-au contestat deschis?

Cert este că se repetă același scenariu din luna mai, în care monahul Sava a încercat să ne convingă că nu are acte biometrice, în condițiile în care același site *http://romanortodox.info* i-a organizat o conferință contra actelor biometrice. Pe cât de puternice au fost argumentele de atunci ale monahului grec și ale asociaților săi din țară pe atât par și de data aceasta.

> *Monahul Sava recunoaște că „a avut” pașaport cu cip, afirmă indirect că „s-a lepădat în scris de Hristos”*

Ca să îl citățm pe preotul Staicu din nou, cu un panseu de atunci: „Mai cinstit de atât nu se poate!”. E mult prea puțin.